

Zgodba o pobratimiji.

akajte, povem vam še tisto zgodbo o pobratimiji.

Mojeга starega očeta gotovo ni poznal nobeden izmed vas; saj ga še jaz nisem. Jaz pa poznam svojega očeta in njegovo mater sem tudi. Ona pa je večkrat trdila, da je moj oče na svetu ravnostak, kot je bil njegov oče. Moj oče pa je zastaven mož, že malo sivih las in — tega se je naučil od svojega očeta — sodar.

Ko je bila po naših krajih opešala stara trta, je hodil ded sodarit čez Gorjance v bele Krajine in v Vlahe. V modrem predpasniku in na rami škatlo z orodjem je romal od vasi do vasi, od hrama do hrama ter napravljaval in popravljaval sode za obiloblagoslovljeno kapljico.

Ko je stopal nekoč tako v misli zatopljen, zavpije nekdo v bližnjem hramu.

»Duša krščanska, pomози!«

Ded stopi v hram. Tam ugleda človeka bosih nog.

»Kaj hočeš, da kličeš?«

»Pomози mi, brate; palec desne nože mi vije krč.«

Ni vedel ded, ali bi se smejal ali kaj. Vendar se je pripognil in doobra potegnil bolnega nagajivca.

»Hvala ti, brate; dobro je, otel si mi življenje.«

Ded se je začudil.

»Brate, ne čudi se, ker je istina; gotoveje bi prenesel srčni kap kot ta krč. Tako mi je prorokoval uskok Mirko Metevič. Daj sedi, boš pil čašo.«

Ni ugovarjal ded.

»Ti si moj največji dobrotnik; sam Bog te je prinesel sedaj tod. Pij, ne brani se moje kapljice; pij, ne brani se mojega pobratimstva.«

Ni ugovarjal ded.

Trčila sta in pila pobratimijo, kakor se spodobi, če se pobratita Kranjec in Hrvat.

»Večkrat me obišči, brate. Moja vrata so ti vsekdar odprta in moja streha vsekdar gostoljubna. A da se spominjam nate vedno in da se bodo mogli spoznati še najini vnuki, daj mi svojo kučmo polhovko, in jaz tebi v zameno pipo javorovo. Sam sem jo naredil, in opanke, sam sem jih splel.«

»Tako bodi!«

Vse sta naredila, kakor je govoril dobri Vlah in večkrat sta potem obiskavala drug drugega.

Sedaj ima tisto pipo in opanke moj oče in kučmo gotovo sin onega Vlaha.

Moj oče je obljubil izročiti pipo kmalu meni. Jaz pa pojdem prav gotovo čez Gorjance, da poiščem naslednika dedovega pobratima. Ko ga najdem, vam sporočim, in tudi to, kako se bom imel pri njem.

Cvetko Gorjančev.

